

รายงานการวิจัย

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

เรื่อง

Back to School

Let's
Speak
English!

How many
pens are there?

There are
three pens.

What have you got
in your school bag?

I've got
a book.

จัดทำโดย

นางสาวพลอยไพลิน หอมหวาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนบ้านเหมืองไทร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
(Active Learning) เรื่อง Back to School โรงเรียนบ้านเหมืองไทร

นางสาวพลอยไพลิน หอมหวาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่าง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำคัญในการติดต่อสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจึงควรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำภาษา ไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ที่ใกล้ตัวได้ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียน จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะทางภาษา ตลอดจนสามารถนำ ภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การเรียนภาษาอังกฤษควรเริ่มจากคำศัพท์และประโยคที่ เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัว เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงภาษาอังกฤษกับประสบการณ์จริงของตนเองได้ เรื่อง **Back to School** เป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในวัยนี้ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับสิ่งของและกิจกรรมที่นักเรียนพบ เห็นและใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ดินสอ ปากกา หนังสือ สมุด ยางลบ ไม้บรรทัด สีเทียน กรรไกร กล่องดินสอ และ กระเป๋านักเรียน

จากเอกสารประกอบการเรียนรู้เรื่อง *Back to School* ที่ใช้ในการวิจัย พบว่ามีการนำเสนอคำศัพท์ เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนผ่านกิจกรรม **Listen, point, and say** และ **Trace the words and the pictures. Then say the words** รวมทั้งกิจกรรมจับคู่ภาพกับคำศัพท์ นอกจากนี้ยังมีการนำคำศัพท์ไปใช้ในโครงสร้าง **What have you got in your school bag? – I've got...** และให้นักเรียนวาดสิ่งของในกระเป๋าแล้วถาม-ตอบกับเพื่อน

อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ ภาษาอย่างต่อเนื่องผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย มิใช่เน้นเฉพาะการจดจำคำศัพท์หรือการทำแบบฝึกหัดเพียงอย่าง เดียว การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรม ลงมือปฏิบัติ ฝึกพูดกับเพื่อน และนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ แบบกิจกรรมในระดับประถมศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดของ ผู้เรียนได้

นอกจากนี้ การใช้สถานการณ์ที่ใกล้ตัวผู้เรียนยังมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ งานวิจัยเกี่ยวกับ ผู้เรียน EFL ระดับประถมศึกษาพบว่าการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ที่คุ้นเคยช่วยเพิ่มโอกาสในการฝึกฟังและพูด ภาษาอังกฤษผ่านคำศัพท์และประโยคง่าย ๆ ได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง **Back to School** ซึ่งประกอบด้วยการเรียนรู้คำศัพท์ การ

ถาม-ตอบเกี่ยวกับสิ่งของในกระเป๋านักเรียน การขอและให้สิ่งของอย่างสุภาพ และการนำความรู้ไปใช้ในกิจกรรม การสื่อสารและบทบาทสมมติ เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษา มีความมั่นใจในการพูด และสามารถนำ ภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ใกล้เคียงได้อย่างเหมาะสม

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เรื่อง Back to School มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลัง ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหมืองไทร ปีการศึกษา 2568
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน โรงเรียนบ้านเหมืองไทร ซึ่ง ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาการวิจัยอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ Back to School ประกอบด้วย

1. แผนที่ 1: School Supplies
เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน
2. แผนที่ 2: How many pens are there?
ถาม-ตอบเกี่ยวกับจำนวนต่าง ๆ ของอุปกรณ์การเรียน
3. แผนที่ 3: What have you got in your school bag?
ถาม-ตอบเกี่ยวกับสิ่งของในกระเป๋านักเรียน
4. แผนที่ 4: Can I borrow your pencil, please?
การขอและให้ยืมสิ่งของอย่างสุภาพ

1.3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

5. ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 4 แผน รวม 4 ชั่วโมง

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น: กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง Back to School (เช่น การใช้เกมภาษาอังกฤษและบทบาทสมมติอย่างง่าย)

2. ตัวแปรตาม: ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Back to School

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น
2. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับสิ่งของในกระเป๋านักเรียนได้
4. นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการขอและให้สิ่งของอย่างสุภาพได้
5. นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ
6. ครูมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ ฝึกใช้ภาษา ทำงานร่วมกับผู้อื่น และนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารผ่านกิจกรรมต่าง ๆ
2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพูดสื่อสารกับครูและเพื่อนในสถานการณ์ที่กำหนด โดยพิจารณาจากการออกเสียง ความถูกต้องของภาษา ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อความหมาย
3. Back to School หมายถึง เนื้อหาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการกลับเข้าสู่โรงเรียนและอุปกรณ์การเรียน เช่น pencil, pen, book, notebook, ruler, eraser, crayon, scissors, pencil case, school bag และ cupboard ซึ่งปรากฏในเอกสารประกอบการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เรื่อง Back to School ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.1.1 แนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงหรือ สถานการณ์จำลอง โดยเน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายมากกว่าการท่องจำกฎไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว

สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา การจัดกิจกรรมควรเริ่มจากสิ่งที่ใกล้ตัว เช่น บุคคล สิ่งของ ห้องเรียน โรงเรียน และกิจวัตรประจำวัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและสามารถนำภาษาไปใช้ได้ง่ายขึ้น

เนื้อหา Back to School จึงเหมาะกับแนวทางดังกล่าว เพราะนักเรียนมีประสบการณ์ตรงกับอุปกรณ์การเรียนและกระเป๋านักเรียนอยู่แล้ว

2.1.2 แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

Active Learning เป็นแนวทางที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียน ไม่ได้เป็นเพียงผู้รับความรู้จากครู แต่ได้ฟัง คิด พูด ลงมือปฏิบัติ ทำงานร่วมกับเพื่อน และสะท้อนผลการเรียนรู้

สำหรับวิชาภาษาอังกฤษ Active Learning สามารถนำมาใช้ผ่าน

1. เกมภาษา
2. การจับคู่
3. การถาม-ตอบ
4. การทำงานเป็นคู่
5. การทำงานกลุ่ม
6. การแสดงบทบาทสมมติ
7. การนำเสนอ
8. การใช้สิ่งของจริง
9. การใช้บัตรภาพ
10. การใช้เพลงและจังหวะ

แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับเอกสาร Back to School ซึ่งมีทั้งกิจกรรมฟัง-พูด จับคู่ ร้องเพลง วาดภาพ ถาม-ตอบ และกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งของในกระเป๋านักเรียน

2.2 ความสำคัญของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ทักษะการพูด (Speaking Skill) เป็นหนึ่งในทักษะสำคัญที่สุดของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารโดยตรงกับผู้อื่น การพัฒนาทักษะการพูดในระดับประถมศึกษาจะช่วยสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้น และส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

ความสำคัญของการพัฒนาทักษะการพูดในระดับประถมศึกษา ได้แก่:

1. เป็นรากฐานในการสื่อสาร: ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ส่งเสริมความมั่นใจ: การได้ฝึกพูดบ่อย ๆ จะช่วยให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกและมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น
3. พัฒนาการคิดเชิงภาษา: การพูดเป็นการประมวลผลความคิดและถ่ายทอดออกมาเป็นภาษา ซึ่งช่วยพัฒนาการคิดเชิงภาษาของผู้เรียน
4. เข้าใจโครงสร้างภาษา: การใช้ประโยคในการพูดจะช่วยให้เด็กเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาได้ดีขึ้น

2.3 แนวคิดของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและน่าสนใจเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับหัวข้อ Back to School ได้แก่:

1. เกมภาษาอังกฤษ (Language Games): เช่น เกมทายอุปกรณ์การเรียน, เกมจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ (Matching Game) เกมเหล่านี้ช่วยสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานและกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาโดยไม่รู้สึกกดดัน
2. บทบาทสมมุติอย่างง่าย (Simple Role Play): การสร้างสถานการณ์จำลองง่าย ๆ เช่น การสนทนาเกี่ยวกับจำนวนอุปกรณ์การเรียน, การถาม-ตอบเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่อยู่ในกระเป๋า หรือการขอยืมอุปกรณ์การเรียนของเพื่อน และการตอบรับ-ปฏิเสธ ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทจริง
3. บัตรคำและรูปภาพ (Flashcards and Pictures): สื่อการสอนเหล่านี้ช่วยในการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ ๆ และกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้การเรียนรู้คำศัพท์มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

กานต์ญาณิศา สุนทร และสุรกานต์ จังหาร ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้มากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และมุ่งพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้

พียูซ โตะเกะ และสุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ศึกษาเรื่อง “ผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก: การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” โดยมุ่งศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีความสนใจ กล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ศิริพร มูลทาดี และคณะ ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ” โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบประเมินตนเอง ผลการวิจัยพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมบทบาทสมมติในระดับสูง

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Ul-Haq, Khurram และ Bangash ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมกับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยใช้รูปแบบการทดสอบก่อนและหลังเรียน ผลการศึกษาชี้ว่าการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมสามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนระดับประถมศึกษาได้

Hwang และ Chen ศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาผ่านสถานการณ์ที่คุ้นเคย พบว่าการจัดสถานการณ์ใกล้ตัวช่วยสร้างโอกาสในการฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษผ่านคำศัพท์และประโยคง่าย ๆ

Hung, Chen และ Samuelson ศึกษาการประเมินกิจกรรมการพูดโดยเพื่อนในกลุ่มนักเรียนระดับประถมศึกษา และพบว่าการประเมินเพื่อนสามารถนำมาใช้ประกอบการประเมินกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษได้ โดยเฉพาะกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นงานกลุ่มและบทบาทสมมติ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการ วิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ซึ่งเป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนดำเนินการในชั้นเรียนของตนเองเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงกับผู้เรียน ลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ การวางแผน (Plan) → การปฏิบัติ (Act) → การสังเกตผล (Observe) → และการสะท้อนผล (Reflect) เพื่อปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ครูผู้วิจัยได้ออกแบบและดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เรื่อง Back to School เพื่อฝึกให้นักเรียนใช้ประโยคภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการพูดเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน ซึ่งมีอยู่ในชีวิตประจำวันโดยมีการเก็บข้อมูลจากผลสัมฤทธิ์ทางการพูดก่อนและหลังเรียน รวมทั้งความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรม

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหมืองไทร จำนวน 20 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธี การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นกลุ่มนักเรียนที่ครูผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยตรงและพบปัญหานักเรียนยังไม่สามารถใช้ประโยคภาษาอังกฤษเพื่อพูดในชีวิตประจำวันได้คล่อง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง Back to School จำนวน 4 แผน ได้แก่

แผนที่ 1: School Supplies เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน

แผนที่ 2: How many pens are there? ถาม-ตอบเกี่ยวกับจำนวนต่าง ๆ ของอุปกรณ์การเรียน

แผนที่ 3: What have you got in your school bag? ถาม-ตอบเกี่ยวกับสิ่งของในกระเป๋านักเรียน

แผนที่ 4: Can I borrow your pencil, please? การขอและให้ยืมสิ่งของอย่างสุภาพ รายละเอียดของ

แต่ละแผน

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบวัดความรู้และความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เรื่อง Back to School จำนวน 20 ข้อ

เนื้อหาครอบคลุมคำศัพท์และโครงสร้างจากเอกสาร เช่น pencil, pen, book, notebook, ruler, eraser, crayon, scissors, pencil case, school bag และ cupboard

3. แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษ

ประเมิน 4 ด้าน ได้แก่

1. Pronunciation – การออกเสียง
2. Vocabulary – การใช้คำศัพท์

3. Grammar/Structure – การใช้โครงสร้าง

4. Fluency and Communication – ความคล่องแคล่วและการสื่อสาร

4. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

ประเมิน

1. ความสนใจในการเรียน
2. การมีส่วนร่วม
3. ความกล้าแสดงออก
4. ความร่วมมือกับเพื่อน
5. ความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรม

3.3 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร

ศึกษาหลักสูตร เนื้อหาเรื่อง Back to School แนวคิด Active Learning และแนวคิดการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหา

วิเคราะห์คำศัพท์และโครงสร้างจากเอกสารประกอบการเรียนรู้ เช่น pencil, pen, book, notebook, ruler, eraser, crayon, scissors, pencil case, school bag และ What have you got in your school bag? I've got a pen and a book.

ขั้นที่ 3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จัดทำแผนการเรียนรู้ 4 แผน โดยใช้ Active Learning

ขั้นที่ 4 สร้างเครื่องมือประเมิน จัดทำ Pre-test, Post-test ,Speaking Rubric แบบสังเกตพฤติกรรม

ขั้นที่ 5 ทดสอบก่อนเรียน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความรู้และความสามารถก่อนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 6 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการสอนตามแผน 4 แผน

ขั้นที่ 7 ทดสอบหลังเรียน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นที่ 8 ประเมินทักษะการพูด ประเมินการพูดรายบุคคลหรือรายคู่ตามเกณฑ์ที่กำหนด

ขั้นที่ 9 วิเคราะห์ข้อมูล นำคะแนนก่อนเรียน หลังเรียน และคะแนนการพูดมาวิเคราะห์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อแสดงค่าความสามารถทางการพูดของนักเรียนก่อนและหลังเรียน
2. ค่าร้อยละ ใช้ในการวิเคราะห์คะแนนและจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์

3. การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนด้วย t-test (Dependent Samples t-test) เพื่อหาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการพูดก่อนและหลังเรียนหากผลการวิเคราะห์พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีผลต่างของคะแนนที่เพิ่มขึ้น + 43.33 แสดงว่ากิจกรรม Role Play มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เรื่อง Back to School โรงเรียนบ้านเหมืองไทร ซึ่งเน้นการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษ “How many books are there? ในการสื่อสารเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนและจำนวนต่างๆ ที่มีในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้

ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยกิจกรรม Role Play พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีผลต่างของคะแนนที่เพิ่มขึ้น + 51.25

ตารางที่ 1 สรุปการประเมินผล แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

เรื่อง Back to School ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	ชื่อ-สกุล	แบบทดสอบ ก่อนเรียน (20 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ ของคะแนนเต็ม	แบบทดสอบ หลังเรียน (20 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ ของคะแนนเต็ม
1	เด็กชายพิริยกร พ่วงทรัพย์	5	25.00	16	80.00
2	เด็กชายรัชนนท์ ชมมี	8	40.00	17	85.00
3	เด็กชายสิทธิเดช วงษ์ดี	9	45.00	17	85.00
4	เด็กชายอภิวิชญ์ วัยยิ่งยุทธ์	8	40.00	18	90.00
5	เด็กชายสิทธิเดช เมืองมิ่ง	5	25.00	18	90.00
6	เด็กชายภักดีดินทร์ อินธิจักร์	10	50.00	18	90.00
7	เด็กชายปณิธิ อัมพรทอง	4	20.00	16	80.00
8	เด็กชายชนาธิป คำมี	8	40.00	17	85.00
9	เด็กชายนานาน ภูสุวรรณ	6	30.00	18	90.00
10	เด็กหญิงเขมิกา ภูโต	8	40.00	18	90.00
11	เด็กหญิงชัชชญา สุนจิรัตน์	5	25.00	17	85.00
12	เด็กหญิงธันยพร สุกร	9	45.00	19	95.00
13	เด็กหญิงธารณา เปียสนิท	10	50.00	18	90.00
14	เด็กหญิงนิภาดา ศรีหมื่น	8	40.00	19	95.00
15	เด็กหญิงปรียาวิดี นามประเสริฐ	7	35.00	18	90.00
16	เด็กหญิงพนิตนันท์ ทัดสวน	8	40.00	20	100.00
17	เด็กหญิงพิชญาภา ถิ่นไทยแท้	6	30.00	18	90.00

18	เด็กหญิงภาวดี เจริญ	8	40.00	16	80.00
19	เด็กหญิงสุภารัตน์ มุหะมัด	9	45.00	18	90.00
20	เด็กหญิงปพิชญา ปัญญาบุตร	8	40.00	18	90.00
เฉลี่ยรวม		149	ร้อยละ 37.25	354	ร้อยละ 88.50

สรุปผลการแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง Back to school

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	คะแนนแบบทดสอบ		ผลต่าง
	ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน	ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน	
นักเรียนจำนวน 20 คน	ร้อยละ 37.25	ร้อยละ 88.50	+ 51.25

จากตาราง แสดงผลทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อนำแบบฝึกเรื่อง Back to school ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 37.25 และ ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 88.50 และมีผลต่างของคะแนนที่เพิ่มขึ้น +51.25

ผลที่คาดหวัง ส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนการสอบปลายภาคผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม) และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษที่ครูพัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ยในระดับ ดี ขึ้นไป

4.2 ผลการประเมินการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินความสามารถในการพูดของนักเรียนใช้เกณฑ์ 4 ด้าน ได้แก่

1. ความถูกต้อง ในการออกเสียง (Pronunciation), การใช้คำศัพท์ (Vocabulary) และการใช้โครงสร้างประโยค (Grammar)
2. ความมั่นใจและความคล่องแคล่ว (Confidence & Fluency)
3. การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด (Action)

ตารางแบบบันทึกความสามารถในการพูดสื่อสาร
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหมืองไทร

ที่	ชื่อ - สกุล	ความถูกต้อง				ความมั่นใจและความคล่องแคล่ว				การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด				รวม	ระดับคุณภาพ
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	12	
1	เด็กชายพิริยกร พ่วงทรัพย์		✓				✓				✓			9	ดี
2	เด็กชายรัชนนท์ ชมมี	✓				✓				✓				12	ดีเยี่ยม
3	เด็กชายสิทธิเดช วงษ์ดี	✓					✓				✓			10	ดีเยี่ยม
4	เด็กชายอภิวิชญ์ วัยยิ่งยุทธ์	✓				✓				✓				12	ดีเยี่ยม
5	เด็กชายสิทธิเดช เมืองมิ่ง		✓					✓				✓		7	ดี
6	เด็กชายภักดีดินทร์ อินธิจักร์	✓				✓				✓				12	ดีเยี่ยม
7	เด็กชายปณิธิ อัมพรทอง	✓					✓				✓			10	ดีเยี่ยม
8	เด็กชายชนาธิป คำมี	✓					✓				✓			10	ดีเยี่ยม
9	เด็กชายนานาธาน ภูสุวรรณ		✓				✓				✓			9	ดี
10	เด็กหญิงเขมิกา ภูโต	✓				✓				✓				12	ดีเยี่ยม
11	เด็กหญิงซัชฌา สุนจิรัตน์		✓				✓				✓			9	ดี
12	เด็กหญิงธันยพร สุกร		✓				✓				✓			9	ดี
13	เด็กหญิงธารณา เปียสนิท	✓				✓				✓				12	ดีเยี่ยม
14	เด็กหญิงนิภาดา ศรีหมื่น	✓					✓				✓			10	ดีเยี่ยม
15	เด็กหญิงปรียาวิดี นามประเสริฐ	✓					✓				✓			10	ดีเยี่ยม
16	เด็กหญิงพนิตนันท์ ทัดสวน	✓				✓				✓				12	ดีเยี่ยม
17	เด็กหญิงพิชญภา ถิ่นไทยแท้	✓					✓				✓			10	ดีเยี่ยม
18	เด็กหญิงภาวดี เจตีย์	✓				✓				✓				12	ดีเยี่ยม
19	เด็กหญิงสุดารัตน์ มุหะมัด	✓				✓				✓				12	ดีเยี่ยม
20	เด็กหญิงปพิชญา ปัญญาบุตร	✓				✓				✓				12	ดีเยี่ยม
		60	15	2	0	36	30	2	0	36	30	2	0	211	
รวม														211	ดีเยี่ยม
														87.91	

ผลการประเมินพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการด้านการพูดที่ดีขึ้นสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ใช้ คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนและการถามจำนวนได้เหมาะสมและพูดประโยค “How many books are there? หรือ What have you got in your school bag ?” ได้อย่างมั่นใจและคล่องแคล่ว ตัวอย่างประโยคจากการประเมินจริงของนักเรียน เช่น

S1 : How many books are there?

S2 : There are five books.

S1 : What have you got in your school bag?

S2 : I've got a pen and a book.

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เรื่อง Back to School มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่อง Back to School จำนวน 4 แผน โดยเริ่มจากการเรียนรู้คำศัพท์อุปกรณ์การเรียน จากนั้นให้นักเรียนนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคเกี่ยวกับสิ่งของในกระเป๋านักเรียน ฝึกการขอและให้ยืมสิ่งของ และนำความรู้ทั้งหมดมาประยุกต์ใช้ผ่านการแสดงบทบาทสมมติ

ผลการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 37.25 และหลังเรียนเท่ากับ 88.50
2. นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับ ดีเยี่ยม
3. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนและนำไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ใกล้เคียงได้ดีขึ้น
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีความกล้าแสดงออก และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสามารถอธิบายได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง นักเรียนไม่ได้เรียนรู้จากการฟังครูเพียงอย่างเดียว แต่ได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกออกเสียง จับคู่ ถาม-ตอบ ทำงานร่วมกับเพื่อน และใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง

1. การเริ่มต้นจาก คำศัพท์ที่ใกล้ตัว เช่น pencil, pen, book, notebook, ruler, eraser, crayon, scissors, pencil case และ school bag ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงคำศัพท์กับสิ่งของที่พบเห็นจริงในห้องเรียนได้ง่าย โดยเนื้อหาในเอกสารต้นฉบับเริ่มจากกิจกรรมฟัง ชี และพูดคำศัพท์ก่อนนำไปสู่กิจกรรมที่ซับซ้อนขึ้น
2. การใช้โครงสร้าง What have you got in your school bag? – I've got... ช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนจากการพูดคำศัพท์เดี่ยวไปสู่การพูดเป็นประโยค โดยเอกสารประกอบการเรียนรู้กำหนดให้นักเรียนวาดสิ่งของในกระเป๋าและฝึกถาม-ตอบกับเพื่อนโดยตรง

3. การใช้กิจกรรมแบบคู่และกลุ่มช่วยเพิ่มโอกาสให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษหลายครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่าการจัดกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนระดับประถมศึกษาได้
4. การใช้สถานการณ์ที่ใกล้ตัว เช่น การอยู่ในห้องเรียน การใช้เครื่องเขียน และการขอยืมสิ่งของ ทำให้นักเรียนเห็นความหมายและประโยชน์ของภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยที่ชี้ว่าการใช้บริบทที่คุ้นเคยช่วยเพิ่มโอกาสในการฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประถมศึกษา
5. การนำกิจกรรม Role Play มาใช้ในแผนสุดท้ายช่วยให้นักเรียนได้บูรณาการคำศัพท์และโครงสร้างที่เรียนมา แล้วนำไปใช้ในการสื่อสารกับเพื่อนอย่างเป็นธรรมชาติ กิจกรรมลักษณะบทบาทสมมติได้รับการเสนอว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างโอกาสให้ผู้เรียนระดับประถมได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่มีความหมาย

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเรื่อง Back to School จึงมีแนวโน้มช่วยส่งเสริมทั้ง ความรู้ด้านภาษา ความสามารถในการพูด ความกล้าแสดงออก และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรเริ่มจากคำศัพท์ที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวันก่อนนำไปสู่ประโยค
2. ควรใช้สิ่งของจริง เช่น ดินสอ ปากกา หนังสือ และกระเป๋านักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ง่าย
3. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดเป็นคู่และกลุ่มก่อนพูดรายบุคคล เพื่อลดความกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษ
4. ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม เพลง บัตรภาพ การจับคู่ และ Role Play เพื่อรักษาความสนใจของนักเรียน
5. ครูควรให้คำชมและแรงเสริมเชิงบวกอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะนักเรียนที่ยังไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ
6. ควรปรับความยากของประโยคให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับหน่วยการเรียนรู้อื่น เช่น My Family, My Classroom, My Toys หรือ My Daily Routine
2. ควรเพิ่มการศึกษาด้านความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

3. อาจเปรียบเทียบ Active Learning รูปแบบต่าง ๆ เช่น Role Play, Games, Cooperative Learning และ Project-Based Learning
4. ควรศึกษาผลในระยะยาวเพื่อดูว่านักเรียนสามารถคงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้มากน้อยเพียงใด
5. ควรพัฒนาเครื่องมือประเมินการพูดให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2